

Szerkesztési iroda:

ari-utca, Lukács-ház 9. sz. alatt
balra, hová a lap szellemi részét
illető közlemények intézendők.
Bérmontetlen levelek csak ismert
kezektől fogadtatnak el.

Kiadó hivatal:

Béthy Lipót könyvnyomdája, hová
a hirdetések, előfizetési pénzek és
kiadás körüli panaszok bérmontve
intézendők.

ALFÖLD

POLITIKAI NAPILAP.

Előfizetési feltételek:

Helyben:	Vidékre:
Egész évre 12 ft	Egész évre 14 ft
Fél évre 6 ft	Fél évre 7 ft
Negy. évre 3 ft	Negy. évre 3,50

Hirdetmények díja:

6 hasábos petitsor egyszeri hirdetésnél 6 kr. s minden következőnél 4 kr. Bélyeg-díj külön 30 kr.
Nyílt-tér sora 15 kr.

Előfizetési felhívás

az

„ALFÖLD”

czimű politikai napilap

július—szeptemberi évnegyedére

Előfizetési feltételek:

Helyben:

Negyed évre 3 ft — kr.
Két óra 2 „ — „
Egy óra 1 „ — „

Vidékre:

Negyed évre 3 „ 50 „
Két óra 2 „ 40 „
Egy óra 1 „ 20 „

Az előfizetési összeget kérjük Bettelheim-testvérekhez vagy az „Alföld” kiadóhivatalához bérmontett levélben annyival inkább beküldeni, miután a nyomtatandó példányok száma nem fog az előfizetők számán túlterjedni.

A kiadó-hivatal.

Az ünnepek napján.

Pest, június 16.

(a) Ma Európa északi és déli részén fényes ünnepet ülnek; a múlt és jövő, Róma és Berlin ünnepelteti magát; ott a kétezredes múlt kísértete talán utósor jelenik meg a világ előtt, itt pedig azon ujonnan alkotott caesarismus diadalkocsiját viszik. A pápa és a császár egyszerre ünnepelnek, mindegyik más indokból ugyan, de a szeszélyes véletlen nem gondolt az indokokkal, s a két különböző alapu, irányu és czélú ünnepélyt egy napon hozta össze. A pápa uralmának huszonötödik évfordulóját üli meg. Szent Péter széke birtoklóinak jó hosszú sorában ő az egyetlen, kinek a gondviselés megadta ama szerencsét, hogy egy negyed századnál tovább viselje a hármaskoronát. E kitüntetésért, mond ma köszönetet a pápa. Berlinben a francia csatamezőkről haza térő hadoszlopok tartják diadalmenetüket s az ünnepélyességek hosszú és válogatott lánczának egyik fényes szemét III. Frigyes Vilmos király szobrának leleplezése képezi.

Tisztelet a multnak, szóljunk előbb arról. Az az ünnep, mely ma Rómában végbemege, a pápának tulajdonképen magánügye, s csak az ultramontanok izgatásai csináltak belőle világra szóló eseményt, kik a föld minden részéről küldöttségeket csóditettek Rómába, hogy a katolikus világot a hely színén gyűzzék meg azon borzasztóságokról, melyeknek a szent atya kitéve van. Így a családias ünnepély elveszté családijellemét; nem a pápa, hanem a pápaság áll elénk; a katolikus világ azon tiszta örömet, melyet a felett érez, hogy isten az egyház fejének hosszú életet, hosszú uralkodást adott, az ultramontanismus árnyéka homályosítja el. IX. Pius pápa uralmához szomorú emlékek fűződnek. Személyéről azonban a történelem rosszát mondani nem fog. Ama sok szörnyeteg közt, kik oly gyakran ültek szent Péter székén, az ő neve nem fog szerepelni. Voltak idők, midőn a liberalismus eszméitől sem idegenkedett. Igaz, ez idő rövid tartamu vala, de mégis kimutató, hogy a pápa nem szükségképen ellensége a modern kor eszméinek. A hiba nem a pápaság intézményében, hanem apapák személyében rejlik. IX. Pius a pápaság legborzasztóbb megaláztatását is látta. Darabonkint foszlottak le világi hatalmának testéről az egyes részek, míg nemrég az egész világi hatalom sirba szállt, hogy föl ne keljen soha. Ő bűnhődött elődeinek borzasztó bűneiért, melyekért a felelősség nem őt terheli. Azonban agg korára egy sötét tettnek árnyéka

hull. Megengedte, hogy személye bevonassék amaz undok cselszövényekbe, melyek az infallibilitás hitelvei emelése körül szövettek. Ezzel az egyházi szakadás magvát hinté el a kath. világban; a mag ki fog kelni, s az utókor ítéletének egész sulya fog mindazokra neheznedi, kik a magot elvetették. Egész fényében talán ma jelenik meg utósor a pápaság-szemeink előtt: a sir várja azt. Maga ásta sirját hibái és elvakultságával. A jövő zörget Róma kapuira, s eltemetni készül anyját az öreg multat. . . .

Berlinben az új német császárság egész szemkápráztató fényében áll a bámuló világ elé. A győzedelmes hadsereg tér haza a francia csatamezőkről, hol annyi babért aratott magának s a nemzetnek. De nemcsak babért. Ötezer milliót hoz a sereg magával és két gyermeket, Elsass és Lotaringiát viszi vissza anyjuk, Germánia fényes palotáiba. Soha hadsereg ily eredményt ki nem vívott, soha ily diadal nem volt a világon. Németország vakon vetheti magát a féktelen öröm karjaiba. Vágyainak netovábbja, mindaz, min havak előtt maga is mosolygott, egyszerre teljesült s a „deutscher Michel” ma, mint Európa egyedüli ura áll a világ előtt. Egysége bevégezett tény, határai nyugat felé kiterjesztve, hadai szákmánnyal gazdagon térnek haza s egyetlen riválisa Franciaország összetörve, évtizedekre meggyöngyítve ködködik benső betegségeivel. A mai ünnepélyeket tehát irigyelheti a világ, de jogosultságukat sem vonhatja kétségbe. És mégis, midőn a figyelmes szemlélő a berlini diadalnapok horderejét vizsgálja, lehetetlen, hogy mély nyugtalanság és aggály ne áraszsa el kebelét. Az orosz-porosz barátság napja ragyog ez ünnepélyek felett. Valóságos demonstratív sietséggel iparkodnak a két állam fejei egymás iránt a kölcsönös jó akarat és benső barátság érzelmét kimutatni, nehogy a világ csak egy pillanatig is kételkedjék azok létezésében. Mire való ezen demonstratio? Van-e oka Németországnak azt hinni, hogy valamelyik európai állam őt a harez prédájának békés elköltésében zavarnisándékoznék? Melyik e hatalom? Ausztria-Magyarország belügyei rendezésének kemény fáját vágja s egyetlen kívánsága az, hogy háborítlanul, zavartalanul élhesse napjait. Anglia évek óta tartózkodással viseltetik a continentalis viszonyok alakulata iránt, oly tartózkodással, mely már nem egyszer fontos érdekeit is veszélyeztette. Olaszország, Holland, Svédország s a többi kis államok nem a hadibabérok szerzésében keresik életcéljaik elérését. Mire való tehát az Oroszországgal barátság folytonos fitogtatása? Ha Berlinben csak a többi államokat akarták megfélemlíteni, úgy a czél valóban elértnek mondható. Aggály és nyugtalanság mutatkozik Európa minden államában s a nyugtalanság nagyszerű hadi készülődésekben lel kifejezést. Mindenütt ujonnan szervezik a hadseregeket, új tűzfegyverek alkotásán fáradoznak; ez eddigelé a porosz győzelmek egyetlen hatása. Ez az oka, hogy a világ nem igen örvendhet a berlini diadalünnepnek. Az ma tisztán német ünnepély s Európa nemzetének közös örömnapijává csak akkor lesz, ha Poroszország tettekkel oszlatná el azon aggályokat, melyeket politikai céljai a nemzetekben költöttek. —

Nyílt parancs

a varasdi (szentgyörgyi skörösi) kétezered, Zengg és Belovár városa, Ivanic erőd és Sziszek községbeli határhoz.

Áthatva azon óhajról, hogy a monarchia jólétét és hatalmi állását lehetőleg emeljem, annak mindkét részében a közjogi alkotmányos életet megszilárdítottam és újból megalapítottam.

Akarom immár, hogy hü és vitéz határnépem se maradjon tovább kirekesztve azon alkotmányos jogok teljes élvezetéből, melyek azon országoknak, hová államjogilag tartozik, törvényesen biztosítva vannak.

Ezt most már annyival inkább megköveteli az igazság, minthogy az általános hadkötelezettségnek az összes monarchiában történt behozatala folytán azon nyomasztó kivételes állásnak alapföltételei megszűnnek, mely eddigelé a határörvidékek aránytalanul sulyos terheltetésére a monarchia többi országaihoz képest okot szolgáltatott.

Határörvidékem eddigi szervezete hosszú multban gyökerezik és a határnép erkölcsével, nézeteivel és szokásaival a legbensőbbben össze van kapcsolva.

A rögtöni átmenet egy új kormányzati rendszerbe a határörvidék-egész nagy területén azért nehéz, alig legyőzhető feladat volna.

Ez okból 1869. augusztus 19-én és 1871. január 31-én kelt elhatározásaimmal egyelőre csak a ti általatok lakott kerületeknek a horvát-szlavon királyság polgári kormányzatához való áttételét rendeltém el, s ezzel egyszersmind azt is, hogy amaz áthelyezés fokkonként és elhamarkodás nélkül vitessék keresztül.

A ti elődeitek voltak azok, kik három évszázaddal ezelőtt, elsőik a monarchia folytonos megvédésének szentelték magukat és a határörvidéki intézményt megalapították.

Ti legyetek ismét, kiknek a többi határörök élén haladni jutott az alkotmányos közélet, a törvényesen szabályozott szabadsági fejlődés pályáján.

Soha a határör a törvény és rend iránti erős érzetében, a trón és haza iránti hűségében nem ingadozott.

Ti e szent érzelmeket meg fogjátok őrizni új viszonyaitok között is; — ti ugyanoly hűséges, az állam iránt ugyanoly odaadó polgárok lesztek, a mily odaadó, vitéz katonák voltatok eddig.

Császártok és Királytok egész bizalommal várja ezt töletek!

1871-dik évi június 8-án kelt rendeletem, valamint 1871-dik évi június 8-án kelt leiratom félre nem érthető módon megjelölte mindazon jogokat és külön-kedvezményeket, a melyek számotokra a határörvidéki kapcsolból való kilépés után biztosítva maradnak.

És most fogadjátok meg császártok és királytok köszönetét azon rendíthetetlen hűségért és ragaszkodásért, a melylyel ti, valamint elődeitek mindig érdemeket szereztek a trón és haza körül.

Kelt fő és szék-városunkban, Bécsben, ezer nyolczszáz hetvenegyedik évi június hó 8-án, uralkodásunk huszonharmadik évében.

Ferencz József, s. k.

Életkérdés.

Minden kérdések közt a legfontosabb, minden érdekek közt a legnagyobb, hogy magyrok maradjunk.

Minden egyéb tekintet mellétekintet, s mindennemű intézkedés előlátható, csak az olyan nem, amely befolyással lehet magyarságunk izmosítására és gyarapítására.

Ez a mi szívünk szerinti meggyőződésünk, s ezen meggyőződés szeretnénk átplantálni olvasóink szívébe is.

Mert csak egy felől legyünk tisztában uraim. A felől, hogy magyarságunkat soha se fenyegette még oly nagy, igazi veszedelem, mint a minő most fenyegeti, és pedig kettős irányban, amelyek közül nem tudja az ember, hogy tulajdonképen melyik gonoszabb?

Az-e, amely a vasuton, táviraton jár, s ipar és kereskedelem érdekei alakjában, mint anyagi előny és utazó kereskedelmi ügynök, mosolygó arccal lopja be magát. Vagy pedig az, mely ágyú és szurony erőkkel fog előbb-utóbb betörni határainkon, hogy leégesse városainkon, s kiirts földünkről szép magyar nyelvünket.

Mert bizony a történeti alakulás és fejlődés kedvünkért, vett irányról és választott ösvényéről le nem tér; hanem, ha nem leszünk képesek szikla ellenállásunkkal meggyőzni őt, hogy ösvényének határa ami határunkon van, akkor úgy el sodor benünket, mint folyam a győnge gátot, míg ha erősek leszünk, „megállj”-t kiálthatunk neki, s visszaterelhetjük, mint visszatereli az erős gát még a legreakonezátlanokdobb hullámokat is.

De hát miben áll a mi erőnk?

A puszkában is, de főképp magyarságunkban.

Ez a mi palládiumunk, ez geniása, életforrása és fenntartó eleme annak a földnek, melynek neve Magyarország, mely kedvesebb és drágább szívünknek a menyeknek országánál is.

Ennek a meggyőződésnek kell megizmosodni minden magyar szívében, s akkor jöhetnek a hullámok. A szikla fogja porrá törni őket, nem ők a sziklát!

Magyar legyen a kulturánk, iparunk, tudományunk, társadalmunk, hadseregünk, magyar még az imádság is templomainkban.

Mert ha így és ez lesz, akkor lesz miért ontani szívverünket, ha kell a vész napjaiban, s meglesz az ár, a miért egy nemzetnek érdemes lelkesedni, küzdeni s ha kell meghalni.

Ez a fő dolog urak, nem az, hogy mely töredék tiljón a miniszteri széken, s mely párt birjon több szavazattal az országgyűlésen!

Mert ha még ezen kérdésre részve is létezünk köztünk párt és nemzetkülönbség, s ha még az ezen czél elérésére irányzott törekvések is közönyvel mellőztetnek, s a nemzet összegében úgy mint egyesében, vonakodnék e czélra meghozni munkát és pénzbeli áldozatait: ám akkor jó éjszakát neked magyar! Feküdjél le és halj meg.

(Omnibus.)

Román lapszemle.

A „Federatiunea” kolozsvári levelezője a brassói testvéresülési ünnepély ellen hosszadalmasan tiltakozik, nehogy az, mint az összes románág által helyeselt és elfogadott tény tekintessék. „Teljesítsék a románok kívánságait a magyarok, s akkor nyílt karokkal fogadják a testvéresülést, amit jobban mint a románok ki sem óhaj; mert látják mennyi kárt okoz a nemzetek közötti egyenletlenség a hazának. Töröljék el a magyarok az 1818-ki választási törvényt, mely csak a románok miatt van fenntartva, hozzanak egy valódi nemzetiségi törvényt, hagyjanak fel a magyarizálással, amelylyel különben már nagyon elkéstek, hagyjanak fel azon akadályok készítésével, melyeket a román nép mívelődése, elnyomása végett napról-napra a legmestersegebben készítenek, adjanak valódi, még pedig nem egyéni, hanem nemzeti egyenlőséget, mivel mindig románok, s sohasem magyarok kívánnak lenni, s akkor lesz őszinte, és nem színlelt testvérség, mint amilyen a brassói.” Egyebiránt, hogy a kolozsvári s e környéki románok ez ügyben mint gondolkoznak, mutatja az, hogy május 15-én az 1848-ban a szabadság és a fennebbi elvek védelmében elesett románokért a szokott parasztut (gyászünnepelet és misét) megtartották.

Az erdélyi román nyelvvelő-társaság felhívja a románságot, hogy Osztrák-Magyarországban egy román jogakademiát alapítsanak. E célból közli a „Naszodon” 1870. év augusztus 8—10-kén tartott gyűlés határozatát. E szerint 600 ezer forint töké szükséges, melyet mint az említett felhívás kifejez, 3 millió románnak összgyűjtjeni könnyű. Megszerezni kívánják pedig ezt: a) az osztrák-magyarhoni románság közt tartandó gyűjtés, b) az állam segélye és c) a játékon szivűk adakozásaiból. A „Gazetta”-ban megjelent felhívás előtt Macelariu telegramja jelenti, hogy Szerdahelyen már 2555 forint gyűlt össze. A felhívás értesít, hogy a gyűjtés már megkezdett, s reméli, hogy a románság készséggel fogja azt pártfogolni, mivel: „Egy nemzet annyit ér, amennyit tud, mivel a tudomány az erő. Egy nemzet annyira szabad, amennyire művelt, mert a műveltség teszi a szabadságot. Egy nemzet annyira boldog, amennyire fölvilágosodott, mert az igazi boldogság csak a tudomány világánál látszik. Szabadság, boldogság és dicsőség, — folytatja a felhívás, — lesznek a gyümölcsök, melyek csak a tudomány mezején teremnek. Hivatkozik ennelfogva egy nagy román szavára, hogy a művelt nemzet a téjjel s mézzel folyó ígéretdölgére jut, a műveletlen pedig a sütétségekben maradva, dől ki az utból.”

A „Gazetta” a június 15-ki megyei gyűlések alkalmából felszólítja a románságot, hogy ügyeljenek magukra, legyenek tevékenyek, s ne hagyjanak egy lépést sem jogaikból, mert ez a népre nézve élethalál kérdés lesz. Mindazonáltal tiltakozik, hogy a tevékenységbe lépést az unio stb. nézve bárminő beismerésnek tekintsek. Felhívja a románságot, hogy az aradmegyeiek példájára politikai egyleteket alakítsanak, melyek a nemzet jogai felett őrködve, kívánságait folyvást evidentiában tartsák s minden módot felhasználjanak, mert: Audaces fortuna juvat, timidosque repellit.

Felszólítja egyszersmind a községeket, hogy a június 15-ki gyűlések előtt, vegyék jegyzőkönyvre, hogy azon lépés által, hogy a gyűlésekben s munkálatokban részt vesznek, nem mondanak le a nemzet jogairól, nem mondanak le azon küzdelemről, melyet a de nobis sine nobis törvények ellen folytattak. (Hát a román ajku képviselőik az or-

szágyűlésen nem nos??) Ez által meg lesz óva a nemzet jövője addig is, míg az a törvényhozás terén el lesz ismerve.

Arad, június 17.

A pótválasztások a francia nemzetgyűlésbe véglegesen jul. 2-dikára vannak kitűzve. Pótválasztás 47 departmentban, tehát több mint Franciaország fele részében, és ezek közt 31 oly departmentban leend, melyekben Thiers megválasztott. Miután a választási törvények szerint akkor is, ha valamely department csak egy képviselőt küld, annak összes választói szavaznak, több mint a fele az ország összes választóinak lépend július 2-dikán az urnához; teljes joggal lehet tehát mondani, hogy e napon a fél francia nemzet általános szavazata nyilvánuland Thiers mellett vagy ellene. A pótválasztások eredménye a kamrában, hol a különböző pártsoportozatok ez ideig kölcsönösen neutralisálák egymást az összefüggő többséget végre meg fogja alkotni, mely azután vagy a köztársasági provisoriumot Thiers elnöksége alatt consolidálja, vagy pedig egy újabb forradalmat a monarchiának restaurációja érdekében teend elkerülhetlenné.

Az Orleans-ház érdekeinek hódoló „Gaulois” a következőleg, — az igaz elég gunyosan, de leg-többnyire találóan, — nyilatkozik Thiers beszédéről: „Thiers ur egy igen érdekes változatot adott elő, olyat körülbelül, mint a „Veneziei carneval”, és a mindig engedelmes, jó többség azonnal kéznél volt, hogy a köztársasági hangokat a leghatártalanabb tetszéssel fogadja. Tegnap ordított örömben, midőn a végrehajtó hatalom feje mondá neki, hogy a Bourbonok története egy Franciaországéval; ágaskodott a gyönyörűségtől, midőn néhány perczelést később az Orleansok dicséretét hirdeté; nem kevésbbé megtáplálta a szabadságot, mint ez London vagy Washingtonban van. Tele torokkal nevetett, midőn Thiers a köztársaságot köztársaságiak nélkül, a köztársaságot örökös elnökkel dicsőíté. Szóval, e jeles többséget könnyű joltartani, megemészt az mindent.

Az Orleans-ház hercegei tehát képviselők leendnek. De ha Versaillesba jönnek, ezt csak azon feltétel alatt tehetik, hogy lábaikat be ne tegyék a nemzetgyűlésbe; de mégis, ha belépnek is ide, nem szabad beszélniük, vagy ha beszélnek is, nem szabad semmit sem mondaníok.

Estélyeket adhatnak, meghívhatják erre barátait, meg van azonban tiltva nekik, zongorájukon „parisienne”-t játszani, vagy egy halat a la Chambord tálatatni fel. Hazatérhetnek, de nem mint Bourbonok, sem mint Orleansok, sem mint egyszerű polgárok. Thiers ki a számozatási-törvényt elővigyázati-törvénynek nevezi, a hercegeket átlátzó fátyolba burkolja, megneézheti őket mindenki, de nem szabad senki által sem érinteniök. E szép fictio megnyugtatta Thierst teljesen azon köztársaság jövője iránt, melynek ő ifjonti de nagyon is naiv szerelme, és feltéve, hogy nem fogják háborgatni a „bordeauxi conventio”-t, melyet ő „a pártok istenbéké”-jének nevez, Thiers hajlandó leend megtartani a kormányhatalmat és egész gyönyörűséggel gyakorolni is azt.

Párisból írják: Az Orleans hercegek Saint-Germainből közelebb Versaillesba mentek, köszönetet mondanók Thiersnek ama rokonszenvért, melyet a 8-diki ülésben irántuk tanusított. A hercegeket illetőleg jelentik, hogy együttesen egy iratot intéztek a nemzetgyűlés elnökségéhez, mely iratban újból erősítik, miszerint a végrehajtó-hatalom feje előtt magukra vállalt kötelezettségeket teljesíteni fogják. Nem kételkedem az Orleans hercegek Thiersnél tett lépéseinek őszinteségében, hozzá kell azonban tennem, hogy a hódolat eme tényle kevésbé hangzik össze néhány orleanista, sőt a hercegi környezetben tartózkodó egyén magatartásával, kik ama nevezetes napon az irói pályhöz melletti karzaton voltak; ezen urak ajkukon mosolylyal s gunyos megjegyzésekkel kísérték az ősz államférfiu beszédét. — A Bonapartek sem igen haboznak, hogy a Bourbonok javára hozott törvényt a maguk javára kizsákmányolják. Napoleon herceg már levelet irt a Havre melletti Frascati fürdő igazgatójához, hogy tartsa készen a szállást, melyben atyja, Jérôme, az elnökség alatt lakott. A nemzetgyűlés szavazata folytán a Bonapartéknak szabadságában áll visszatérhetni Franciaországba és személyesen működhetni saját ügyükben, — amit ők nem is mulasztanak el megtenni, s a vidéken bizonyára nemsokára ismét hangoztatni fogják az 1851-diki jelszót: „A köztársaság nem életképes Franciaországban.”

Travailler pour le Roi de Prusse — ez a mondas hangzik most végig Franciaországban. Dolgozzunk! így válaszol a pénzügyminiszter előterjesztéseire minden gondolkodó ember. Csakhogy nem mindenki dolgozhatik, ki dolgozni óhajt. A termelés, a fogyasztás és forgalom életszervei még mindig betegek. Az iparra, a kereskedelem, a tükére nézve a háboru által okozott válság még alig vette kezdetét. A le nem fizetett, de rég lejárt adósságok néhány ezer millióra rugnak, ugyanannyit tesz ki azon összeg, mely eltekintve a hadikároktól, a megtakarított vagyonból elkölthetett. A hitel csaknem kihal, s még a jobb házak sem gondolhatnak arra, hogy váltóikat forgalomba hozzák. Minden osztály a legnélkülözhetlenebb tárgyak fogyasztására szorítkozik; vagyonos családok ócska ruhájukat szedik elő és viselik; a munkásosztályok csaknem meztelenek s koldusok; az éjjeli őrjáratok ezrenként fogdossák össze az elhagyatott gyermekeket. Párisban az élelmiszerek megdrágulása borzasztó, a minőség, mérték és súly meghatározása a hosszú idő alatt, melyben senki sem fordított rájuk figyelmet, a képtelenségig ment. A párisiak háromnegyed része négy hátralékos házbérrészlettel tartozik, melynek fele körülbelül behajthatlan. Minden házban lakások vannak kiadók s a tulajdonosok inkább üresen hagyják azokat, mintsem, hogy a házbért leszállítsák. A háziurak Páris városától 800 millió frank kárpótlást követelnek a lázadás idején megkárosított házaikért. Ekkor a bérlők legalább is egy milliárdot vesztenek butorokban s más értékekben; de erre nem gondol senki. A külföldről számos kereskedő érkezik, kik a neveltségig csekély árakon vásárolják

össze a szerencsétlen kereskedőktől a létező készleteket. A gyárakban rendetlenül s igen alacsony munkabér mellett dolgoznak. A vámrendszer gyökeres változása az országot új krississel fenyegeti. Ily kilátások mellett valóban heroicusnak kell találnunk, hogy minden oldalról a munkára való hazafias fölhívás hallatszik, s mindenütt az első polgári kötelességnek tartják a Németországnak járó 5000 milliót ledolgozni.

A „Journ. des Debats” azt mondja, hogy a szeptember 4-diki kormány „a nemzeti védelem kormánya címet” vette fel; a mostani kormánynak ennél fogva „a nemzeti hitel kormánya” címet kellene felvenni, s ezen cím jogot képezne a kormánynak arra, hogy az ország minden polgárának támogatásában részesüljön.

Mindenesetre kíváncsok, hogy Franciaország a nemzeti hitelt illetőleg jobban járjon el, mint a nemzeti védelmet illetőleg.

Midőn épen hiteltől van szó, megemlítjük, hogy a kamara budgetcommissiója Thiers fizetését havonta 40,000 frankra, s a minisztereket évente 50,000 frankra határozta.

A „Journal Officiel”-ben a bankigazgatóság megnyugtatta a közönséget a nála deponált értékek iránt, s megjegyzi, hogy a commune sohasem nyult a bankban levő magánvagyonhoz, hanem csupán némi „készpénzbeli” requisitókra szorítkozott.

Mac-Mahon részére, a hadifogságból visszatérése után, a „Figaro” által aláírás inditattott meg azon czélból, hogy a marschall egy diszkarddal tiszteltesse meg. Ezen aláírás 40,168 francot és 25 ct.-et eredményezett. A marschall azonban nem fogadta el a szándékot, hogy karddal lépjen meg, hanem felkérte a gyűjtő lapot, hogy a begyűlt pénz a háboru által szenvedetteknek osztassék ki.

Ifj. Dumas Sándor egy levele.

Párisból írják: Nagy feltűnést okoz itt azon igen sokat mondó irat, melyet Dumas fia a „Journal de Rouen” szerkesztőjéhez intézett, és mely a „Figaro”-ban szösz szerint közöltetett. Dumas élénk színekkel ecseteli azon benyomásokat, melyeket Versaillesban tartozkodásának ideje alatt érzett. Heves kitételekkel támadja meg az önző pártok sivár üzenelmeit, melyek dicsvágyas terveiket Franciaország érdekei felé helyezik, és támoalyognak, mint a kutyák a félig már lerágott csontok körül. Ugyanakkor a népség kegyetlenkedése a communisták ellen szintén undorral tölté őt el. A híres író csudálkozását fejezi ki ezután Thiers felett, kiroi azt mondja, hogy a köztársaságot meg fogja menteni. Meg van győződve, hogy az államférfiúnak sikerülend a rendet ismét helyreállítani és a nemzet ereibe új életet hozni, és hogy ő, mihelyt a kedélyek lecsendesülnek, a nemzetet azon helyzethez hozandja, miszerint egészen szabadban határozhatna a kormányalkat felett. Thiers ekként bevégzendí azon művet, melyhez Mirabeaunak ideje Robespierrennek hatalma és Bonapartenek genieje nem volt, mert ő a köztársaságot fogja megalapítani. Ő az országnak örökségül oly kormányt fog hátrahagyni, melyhez Franciaország a 93, 48 és 71-diki felrélépések dacára hajlandósággal bír, mert a francziák szívük mélyén mindennek dacára köztársaságiak.

A 89-ben kikialtotti szabadság, — folytatja tovább, 1804-ben megületett, 20 év katonai dicsősége egy nap alatt oda volt. A jóindulatú királytól kiadott charta, egy alszent monarcha által megszergetett, és a párisi felkelés által darabokra tépetett. A parlamenti és alkotmányos kormány, az 1848-diki köztársaság az általános szavazatjog, „a császárság a béke” — mind e dolgok fictio voltak, mely egy 37 millióból álló nemzetet mindig alávette a 150 ezer elégtelen párisinak. A politika, a diplomacia, az alliance-ok, a népek rokonszenve, a császár jeles tábornokaival, legyőzhetlen hadserege és az ő „Marseillaise”-e — mindez csak fictio volt.

Az irat vádolja tovább a különféle ellenmondásokat és következtelenségeket, melyeket Franciaország az utolsó 70 év alatt elkövetett. „Egy férfiu után kiáltnak, — de az, aki Franciaországot fenn akarja tartani, annak nem egy férfiu kell kémlennie. Legyünk mindnyájan férfiak és vetkőzék le a francziák azon szokásokat és erkölcsöket, melyeket felvettek. Vissza kell térnünk istenhez, az erkölcsösséghez, a társadalom-, a család- és az emberiség solidaritásához. A férfiaknak dolgozniuk kell és megtanulniok, hogy miként lehet előre haladni; a nőknek tiszteletet kell nyerniök, hűség és igazságosság legyenek eszközeink és céljaink. Ez eszközökkel 10 év alatt lefizetjük a milliárdokat s visszahódítjuk Elaszt és Lotharingiát, és a világ első nemzete leendünk. A kormányalkat milyensége nem képez lényeges jelentőségű kérdést. Ha a nemzet erős, és tudja, hogy mire van szüksége, akkor minden kormány jó. Felszólítom valamennyi polgártársaimat, szakadatulun munkálkodni és azon egy gondolat által lelkesíteni, hogy lefejszük azt, amivel Franciaország tartozik, és ami töle elragadtatott.”

A levél zárszavai ezek: „Legyen e kitartások csak 10 évig, és tiétek leend az örökkévalóság. Ha azonban nem érzitek az ingathatlan akaratotó szükségességét, akkor el vagytok veszve, akár a sas akár a lilomokra hagyatkozotok is!”

A tehetséges és általános kedvelt író e nyilatkozata annál nagyobb sensatiót kelt, minthogy Dumast joggal imperialistának lehetett tartani, sőt Matild hgnó benső barátai közé is tartozott.

A hazai közrendészet reformja

és leendő országos szervezése ügyében.

Minden rendű és rangu honpolgár keblére örvedetes megnyugtató hatása van azon mozzanatnak, mely hazai rendőrségünk korszerű átalakítására nézve az irodalom terén észlelhető: a hazai alkotmányos szabad intézmények, aszabad sajtó és a szólás-szabadság, e tekintetben is meghozták a kor-szellemével való haladásnak pillanatát: mert hazai rendőrygünk, illetőleg a rendő-jog és rendészeti törvénynek a törvényhozás utján leendő megállapítás a többé nem tartozik a pium desederiumok

közé: hanem bizonyos, hogy a törvényhozó testületnek ezen rendőri törvényezikk képezendí minél előbb, a teendők egyik legfontosabb, legterjedelmesebb s leginkább elágazó vita tárgyát; ajánljuk tehát ezen ügyet a törvényhozó testületnek s minden egyes képviselőnek különös figyelmébe, de ajánljuk és kérjük a szakemberek hatatos közreműködését is.

Mint hogy pedig köztudomásu dolog, miszerint hazai rendőrygünk szervezése előtt tervezve van egy értekezlet: melyen az ország összes szakerői összpontosuljanak, itt az idő, hogy minden megye, kerület vagy város activ szolgálatban lévő — vagy habár nem szolgálna is, — de a rendészet szakmája, minél előbb csoportosuljon, hogy a közrendészeti szaklap folytatán, 24-ik számában körülményesen előadott javaslat szerint, az országos értekezletre egy vagy több képviselő választása minél előbb megéjtessek.

Nem kell tekintetbe venni azt, habár akadnának olyan véleményű egyének, kik feleslegesnek tartják ezen congressus eszméjét, mert a rendőri törvény anélkül is formulázva lesz, vagy talán vanis már; semmi ellenvetés ne csüggyessen el senkit az ügybarátok és kartársak közül.

Az aradmegyei csendbiztosi kar egyelőre abban állapotodt meg, hogy a megye rendszerinti első alispánjának jóváhagyása mellett e folyó évi június 10-25-én Gal s a l s á n összpontosuljanak, és a Világos járási főszolgabíró t. S a n k a Lajos ur elnöklete alatt tartandó értekezleten az országos értekezletre felküldendő képviselők számát meghatározni, egyszerűs mind meg is választandják a választandókat; mely értekezletre Gal-sára tehát mindenki, ki a közrendészet iránt érdekelve érzi magát, a fenn kitett napon Gal-sán az ottani csendbiztos Török Jánosnál megjelenni, s az ügyet szellemileg vagy anyagilag támogatni tisztelettel kérérik.

B é n e J ó z s e f,
csendbiztos.

Táviratok.

L o n d o n, jun. 15. Franciaország protectori iránylatait itt rosz benyomást tesznek. — A „Times” azt jósolja, hogy a francia választási győzelem a hadseregben szakadást idéz elő, mivel a hadsereg ifjabb része köztársasági érzületű. Franciaország hadseregében és tengerészetében leszállítások fognak rövid időn beállani. — Mac-Mahon visszalepését várhatni.

F l ó r e n c z, jun. 16. Az „Oponione” jelenti: A király hadsége, Bertole Viale Rómába utazott, hogy a pápa jubileuma alkalmából annak a király jókívánatait megvigye. A kamara, Lanza indítványára, elhatározá a hadsereg újraszervezésére vonatkozó törvényjavaslatot azonnal tanácskozással alá venni, és a Gotthard-vasutara vonatkozó tvjavaslatot 161 szóval 55 ellen elfogadta.

I n n s b r u c k, jun. 15. A polgár-bizottmány vonakodik részt venni a pápai jubileum ünnepélyében, és megtiltá a városi épületek fellobogozását. Az akadémiái dalegylet szintén tiltakozik a részvételt ellen.

M ü n c h e n, jun. 15. A bajor király azon óhaját fejezé ki, hogy a bajor tábornokok ne do-táltassanak.

V e r s a i l l e s, jun. 14. (A nemzetgyűlés ülése. Trochu 13-án megkezdett beszédének folytatása.) Trochu így szól: Tervezetett, hogy Chatonál kirohanjunk s a hadműveletek középpontját Rouenba helyezzük át. Ezen terv Ducrottól indult ki s október 25-én táviratilag közöltetett Gambettával. Trochu constatálja, hogy a Loire-hadsereget soha sem hitva Páris segélyére, e czél-ra nem tartá azt elkészültnek. Azon terv is fölmerült, hogy Páris — Rouenből jövő hajóraj által élelemmel ellátassák. Trochu constatálja, hogy Gambetta hihetetlen módon sohasem vette számba terveit, Trochu nov. 10-én azt sürgönyözte Gambettának, hogy nov. 15. és 18. közt a kijelölt irányban valószínűleg kirohanást intézend. A Coulmiersi győzelem megváltoztatta a tervet, Trochu elmondja nézetét Gambetáról; forró honszeretetének igazságot szolgáltat, de azt veti szemére, hogy az ország érdekét a pártédeknek vetette alá. Gambetta fellett azon válságos illusió uralkodott, hogy az összegyűjtött embertömegek az állandó hadseregeket legyőzhetik, ez pedig még az első köztársaság idején sem történt meg.

A coulmiersi győzelem után a közvélemény azt akarta, hogy kirohanás rendezessék a Loire-hagsereggel való egyesülést véget. Gambetta ez értelemben hitva fel Trochut; ez valódságos szédelés volt, a Rouen irányában való kitörésről le kellem mondanía, melynek megvalósítása küszöbön állt s minden fáradozást, valamint az ágyukat a Marne felé kelle irányozni. Trochu Ducrot vitétsége iránt elismerését fejezi ki (Tetszés), emlékeztet a nov. 30 és decz. 2-ki harcokban elhullott tábornokokra, s Chaney, Faidherbe és Bourbacki iparkodásairól, kik a rögtönzött hadakkal minden lehetségest megtettek, elismeréssel szól. Trochu sajátja, hogy az ellenség mindig csak tüzéséget ál-lított seregeink elé, ő azt reményli, hogy ha gyalogság állíttatnék eléje, ő azt megverhetné. Hogy a poroszokat gyalogságuk harcza vezetésére kényszerítse, merészlé a decz. 2-ki csatát. Az ellenség folyton csak tüzéséggel harczolt; az iszonyu hided a műveletnek véget vetett.

Trochu constatálja, hogy a poroszok — a civilisált nemzeteknél elfogadott minden szokás ellenére a bombázást előleges jelentés nélkül kezdték meg s főleg kórházakra és menhelyekre céleloztak. Trochu megbélyegzi a bombázást. Azután fölemliti, hogy az inség nyomasztólág hatott s constatálja, hogy a munkás lakosság az ostrom idején kevesebbet szenvedett, mint a középosztály, Trohu utolsó erőfeszítést akart megkísérteni s a január 18-iki csatát rendezte. Constatálja a nemzetőrség bátorságát, de azt mondja, hogy benne veszélyes rendetlenség uralgott. Azt hiszi, hogy a január 18-án francia részről megsebesültek és elesettek felét maga a nemzetőrség ejtette el; ez okból ellenzé oly sokáig, hogy a nemzetőrség harcza vezetessék. Trochu kifejti, hogy végül miért nem vonult vissza. A kormány tagjai más katonai vezetőt kerestek. Páris mairi-án mintegy fel-

hívták őt, hogy lemondását adja be; állása tartható többé nem volt, de csak akkor vonult vissza, miután őt a kormány letette. Constatálja a kormány nehézségeit Párisban, midőn a fegyveres demagogia a fegyveres demagógokkal szemben állott.

Ő elkerülni igyekezett a harcztot, melyet Bismarck idézett fel és Bismarck szitogatott. Azt mondja, hogy Páris második ostroma az első ostromnak magyarázata és igazolása. Trochu erre elbeszéli a párisi nemzetőrség felállításának történetét. A nemzetőrségben 25 ezer büntettes és 600 titkos társulati tag volt; ezek kisebbségben voltak ugyan, de a fegyelem miatt a munka-iszonyt, iszákososságot és demoralisatiót terjesztették. A nemzetőrséget a bőven osztogatott dicséret fennhőjázóvá tette. Látták Hugo Victor káppijét — mondja Trochu — s ez képezé reájuk nézve a helyzet jelvényét. — Louis Blanc egy interpellációjára válaszolva Trohu azt mondja, hogy Louis Blanc a kormányt Páris ostroma alatt aggályos helyzetbe sodorta. Trohu beszél az október 31-iki eseményről és constatálja, hogy a lázadók mind Remington-karabélyokkal voltak ellátva, pedig ilyenek nem is voltak a kormány tudtával Párisban. Nem tudja tehát, honnan jöttek ezek egyszerre elő. Constatálja, hogy a titkos társulatbeliek egy külről jövő jelszónak engedelmeskedtek; feladatuk volt harcztot követelni a legvégsőig, de óvakodniok kelle a poroszok ellen harczolni. Ezért üldözte őket Thomas Clement tábornok, amiért aztán bosszúból meggyilkolták.

Trochu megbeszélve a hadi szerencsétlenségeket, azt mondja, hogy ezek csak a korábbi vereségeknek voltak szükségképeni következményei és nem csak szept. 4-étől veszik eredetüket, mert eredetük a hadizenetben rejlik, mely elbizakodottságból előkészület és minden szövetség támogatása nélkül történt meg. Louis Blanc határozottan tiltakozik az ellen, mintha ő a kormánynak ostrom alatt bajt szerzett volna. Elbeszéli, hogy ő október 31-ének reggelén ama mozgalom kezdeményezőit lebeszélte, azt monván nekik, hogy rosz polgárok lesznek, ha szándékuk mellett megmaradnak. Trochu azt válaszolja, hogy ő ugyan nem tud arról, állott-e Louis Blanc a titkos társaságbeliekkel szövetségben vagy nem, de Louis Blanc a város felélméről mindenesetre balnézeteket terjeszt elő a váltók lejárási idejéről Párisban. A nemzetgyűlés kimondja a javaslat sürgősségét.

Chanzy tbk dicséri a toursi és a bordeauxi kormányokat, melyek a vidéken oly hadseregeket tudtak teremteni, melyek a poroszok elismerését is kivívták. A kormány azonban hibázott azáltal, hogy az általános hadműveleteket maga vezette, mert ehhez szakértelem kívántatik. Chanzy tbk sajnálja, hogy a vidéki hadseregekre nézve oly kevés elismerés mutatkozik. — A kamara végül elfogadja a bizottság által javasolt határozatokat.

Legújabb.

B e r l i n, június 16. A bevonulási, valamint a leleplezési ünnepély a nép leirhatlan lelkesedése mellett, a legpompásabb időben a tudvalevő program szerint ment végbe.

A császár a háboruban részt vett német hercegeknek magas katonai méltóságokat adott. Moltke tábornagygyá neveztetett ki. Roon hadügyminiszter grófi rangra emeltetett. Manteuffel a fekete-sas-rendet kapta; a paracsnokló tbok ezredfőnökké neveztetett ki.

V e r s a i l l e s, jun. 16. A nemzetgyűlés mai ülésében, a jegyzőkönyv hitelesítése alkalmából Trochu azt mondja, hogy azon egyének, kiket porosz ügynökök gyanánt fogatott el, a felkelés katonáinak tünnek ki, névszerint ez az eset Dombrowszkyval. Hozzáteszi, hogy ő a felkelést az idegenekkel való — más alakbani — háborunak tekintí.

Trochu meglepetését fejezi ki a felett, hogy Bismarck, midőn a communeról beszélt, azt nem az egész világ által táplált undorral említé, de sőt ugy találta, hogy az egészséges eszméknek csiráját rejti magában.

Jaubert indítványt ad be, mely szerint a Franciaországba jövő idegeneknek kiszolgáltatandó uti- és tartózkodási jegyek illeték alá lennének vetendők. Page azt indítványozza, hogy a nemzetgyűlés a pénzügyi és szerves törvények megszá-vazása előtt ne oszoljon szét; és a követek két évre tartsák meg követi megbízásaikat.

Dahirell azt indítványozza, hogy a nemzetgyűlés jun. 22-én válasszon egy 15 tagu bizottságot, melynek feladata lenne: a kormány végérvényes megalakítására vonatkozó tervet készíteni.

L o n d o n, jun. 16. A „Times” jelenti, hogy a francia kölcsön csak két milliárd lesz.

B é c s, jun. 16. Az itteni klerikális lapok esti kiadásai a pápa jubilauma alkalmából díszes kiállításban jelentek meg. A nuntius az egyetemi templomban ünnepélyes nagymisét tartott, s bünbocsánatot osztott. Erre a szerencse-kíváncok elfogadása következett.

Ferenz Károly főherceg Taxis hg, Károly Ferdinand főherceg nevében, Beust gróf, a reichsrathból egy lengyel küldöttség és számos más küldöttségek jelentek meg. Fürstenberg gróf, mint a küldöttségek vezetője, mondott beszédet. A kül-

dóttsg a pápát élteté, mire a nuntius a császárra mondott éjjennel válaszolt.

R ó m a, jun. 16. Bertole olasz tábornok megkereste Antonelli bibornokot, hogy eszközölje ki, miszerint az olasz király szerencse-kívánatait a pápának átadhassa. Antonelli igen előékenyen fogadta a tábornokot, s azt válaszolá, hogy közlendi a pápával kívánatát. A város igen nyugodt.

P r á g a, jun. 16. A cseh tartománygyűlés augusztusban fogna megnyitattni.

F l ó r e n c z, jun. 16. A „Gaz. Italia“ római levele jelenti, hogy a pápa egy bullát irt alá, mely a bibornokokat a pápa kimulása esetére a conclavetól feloldja, s Patrizit nevezi ki utódává.

Ujdonságok.

— M á r r é g e b b e n fel akartunk szólni azellen, hogy miért engedtetik meg a koldusoknak a kath. egyház ajtaja előtt, tehát a főtéri járdáegyk legélénkebb pontján, a napnak legnagyobb részét eltölteni. Nemcsak a közlekedés gátolattik ezáltal, hanem a járó-kelők nagy gyönyörűségére még különféle ékes discursusok is hallhatók. Az igaz, hogy ez egész patriarchalisan jön ki, de végre is a régi jó kerékvágásból is ki lehet és kell is egyetnást zökkenteni, — még akkor is, ha a nemes iparszabadság nevében valakinek eszébe jutna panaszt emelni.

— N e m e l é g, hogy a helybeli postán a kellő számú személyzet hiányában ugys eléggé későn jut a közönség lapjai s leveleihez, most meg már oda növi ki magát maholnap az ebbeli gyorsaság, miszerint éjjél felé méltóztatnak majd a d é l u t á n i postát kiszolgáltatni. A változott vasuti menetrend szerint igaz, hogy d. u. 3 óra 40 perczkor érkezik a pesti vonat, de abból még nem következik, hogy csak h a t ó d é l ó r a k o r adják ki lapjaink s leveleinket. — Ujlag föl kell szólnunk a t. cz. postaigazgatóságot, hogy egyrészt a kiadói személyzetet szaporítsa, másrészt azon már egyszer általunk megpendített, s most még indokoltabb fölszólításnak, hogy a levél s hírlap-csomagokat külön választva a többi máhaktól a közüti vasuton beszállíttassá — eleget tenni sziveskedjék.

* V á l t o z a t o s á g k e d v é e r t a tegnapi délutáni postát csak úgy 7 óra felé kaptuk, miután a vonat is a megszabott új megérkezési órán tul egy egész órával késett. Hiába, mint-ha privilegiumunk volna rá, hogy a magyarországi vasutak és távírdáknál tapasztaljuk a leggyalazatosabb rendtelenségeket!

* B i n g V i l m o s, helybeli derék kereskedőn ket nagy csapás érte elvesztvén ifjú, szépsékedves nejét, kit a halál élte virágában rablott el tegnapelőtt tőle. Az ifjú nő az új-aradi urad. bérlő, a jó-tékonyasága s polgári erényeiről ott közszeretben részesülő Pollák Adolf leánya volt, s mondhatni, hogy az alig 25 éves ért hitves és két gyermek anyjának elhunyt minden körben, hol csak ismerték, felekezeti különbség nélkül, őszinte részvétet s fájdalmat keltett, s ha valami képes a mélyen szomorodott szülők s férj bánatán enyhíteni, ugy a himezetlen részvétel minden oldalról történt nyilvánulása legyen arra gyógybalzsam. Áldás és béke a kiszenvedett ifjú nő poraira!

— Z á d o r l á k derék polgároktól lakott közöské jóvó szombatban, azaz június 24-én nagy és fényes ünnepélynek leend színhelye. Ugyanis akkor, mint keresztelő sz. János napján, szenteltetik föl az évek óta épülő s az egész vidéken pártját ritkító szép új kath. templom főt. G e t t m a n n János prépost-kanonok által. Ez alkalommal fog D a n g l Antal, városunk jó hírnevű orgona-művész külföldről kiképeztetést nyert fia D a n g l J á n o s n a k első műve, egy a legújabb szerkezet s hangregiszterrel készült orgonája a nagyszámmal egybegyűlendő hívek s vendégeknek bemutatattani. A fölszentelési ünnepély d. e. 10 órakor, a diszlakoma a vendégszerető plébános főt. Schaffer A. urnád u. 2 órakor veszi kezdetét.

— A j ö v ő h é t e n sokműelv vár közönségünkre. Reményinek tegnapi lapunkban jelzett hangversenyén kívül még B r e n n e r J e n n y kisasszony, erdélyi születésű, de évek óta a nagy prágai opera első énekesnője fog egy hangversenyben föllépni. Nevezett művésznő hangja s énekelőadásáról nemcsak a prágai, de bécsi és németországi lapok is szerfűlött dícsérőleg nyilatkoznak, s azon énekesnők sorába tartozik, kiket méltán lehet egy műértő közönségnek figyelmébe ajánlani. A hangverseny érdekét még növeli T ö r ö k Miklós ur, a kolozsvári színház ritka erős és szép hangu bassistájának közreműködése, ki a jövő idényre a bécsi új operaházhoz van szerződöttve.

* G y u l á r ó l írják nekünk: A helybeli vasuti indóháznál P. I. 1848-ik évbéli honvédfőhadnagy, a vállalkozók által, mint első felügyelő alkalmaztatott, azonban saját vigyázatlansága következtében a mozdony által elütetett, s oly jelentékeny sérülést szenvedett, — hogy daczára a gyors orvosi segélynek, melyben a helybeli polgári korodában részesült, rövid, kínos szenvedések után jobblétre szenderült. Utolsó perceiben a vasuti társaságtól jelen volt tiszttekhez és mérnökökhöz abbeli kérelmét intézte, miszerint kérnék fel a helybeli zászlóalj-parancsnokságot, hogy temetéséhez rendelék el a h o n v é d e k megjelenését, — miután ő is a hazának, mint egyik é r d e m j e l e s hű és bátor bajnoka az 1848—9. évi csatákban részt vett. Ebbeli állítást begyőzendő, hivatkozott a birtokában lévő s Klapka tábornok ur aláírásával ellátott kinevezési okmányra, nemkülönben a kezénél levő igazolványra, melyben Aschermann ur által bizonyítottik, hogy kétségbe vonhatlanul az 1848—9. évben, mint é r d e m j e l e s honvédfőhadnagy szolgált. Sch. mérnök el is ment B . . . y m. kir. honvédmegnyor urhoz, ki Gyulán zászlóalj-parancsnok, s P. I. honvédfőhadnagy fennebbi kérelmét, — már említett okmányok felmutatásával támogatva, előadta. Azt hi-zi tisztelt olvasó, hogy B . . . y őrnagy ur, mint

zászlóaljparacsnök engedett eme jogos kérelemnek, s azt felebaráti részvétellel teljesítette is? — oh nem, — ő egyszerűen azt megtagadta, indokul hozván fel, hogy ily esetben nem rendelkezhetik, (!?) de mely okoknál fogva, azt nem mondotta meg. Sch. mérnök, ki szintén tiszt volt, Hortobágyi Jakab urral találkozáván, a fennebbi elutasított választ véle közölte, ki egész készséggel oda nyilatkozott, hogy ő huszáraival a temetésen mejele- n e n d m e r t a z t v a l a m i n t h a z a f i u i, u g y k a r t á r s i s z e n t k ö t e l e s s é g é n e k i s ő s m e r i, e z m e g i s t ö r t é n t, s i g y c s a k i s H o r t o b á g y i J á n o s h u s z á r h a d n a g y u r n a k l e h e t k ö s z ö n n i, h o g y P. I. földi maradványai, mint 1848—9. évi honvédfőhadnagy, rangjához illőleg lett örök nyugalomba elhelyezve. Nem téveszttem az általános hangulatot akkor, midőn Hortobágyi hadnagy urnak eme eljárásért, a nyilvánosság terén a köszönetet s hálás elismerést kijelenteni bátor vagyok; eme tétével megmutatta Hortobágyi ur azt, hogy keblében igazi magyar érzés honol. — F o l l i u s u r szintársulata városunkba megérkezett, s reméljük, hogy valamint tavaly, ugy ez év folytán is, közönségünk teljes elismerését kiérdemelni el nem mulasztja. r. l.

* A z u j o n n a n k i n e v e z e t t i g a z s á g t ü g y m i n i s z t e r e g y t e g n a p r ó l k e l t k ö r i r a t a l a t értesíti a hatóságokat hivatala elfoglalásáról, melyben egyszerűen az illetőket felkéri, hogy terhes feladatának megoldásában őt kitelhetőleg segélyezzék.

* T ö r v é n y s z é k e k s z é k h e l y e i. A törvényszéki székhelyek meghatározása és az ezen törvényszékek életbeléptetése céljából szükségessé vált intézkedések megállapítására az igazság-, bel- és pénzügyminiszterium tagjaiból megalkított enquette-bizottság, Halmossy Endre országgyűlési képviselő és igazságügyminiszteri tanácsos elnöklete alatt, f. hó 18-án Pesten az igazságügyminiszterium akadémiái helyiségében fogja első értekezletét tartani, melyben, miut értesülünk, az országos statistikai intézet egy kiküldöttje is részt veend.

* A l a p i t v á n y i ü g y. Tapasztaltatván, hogy némely törvényhatóságok a területükön lévő és felügyeletük alá tartozó jótékony alapítványokat nem a legpontosabban jelentik be, a belügyminiszter körrendeletileg felhívta az ország törvényhatóságait ezen mulasztásaik pótlására.

* K o s s u t h L a j o s h o z Z o m b o r b ó l a következő távsürgőnyt intézték e hó 15-én: Kosuth Lajos urnak Turin Sotto Ripa 1. Mártonfy ügyvéd Bácsmegeye főispánjának beigtattott. Lakomán, Alföldy József megemlékezvén önről, nagy hazafi, kinek örökemlékezteti s hatalmas közreműködése tette le a democraticus haladás alapját, magasztos lelkesülésben tört ki osztatlan szeretet és soha meg nem szűnt kegyelet érzelmé, melyet ezuttal h ő tiszteletünk s j ő k i v á n a t a i n k k i j e l e n t é s e m e l l e t t n a g y b e c s ű t u d o m á s á r a j u t a t n i s i e t ű n k.

* P e s t e n a l e f o l y t h é t e n s z á m o s m u n k á s l e t b e f o g v a, m i t a „Pesti N.“ következő figyelemre méltó megjegyzéssel közöl: Mystikus hírek járnak néhány nap óta. A városi kapitányság tömegesen utasítja ki az idegen munkásokat Pestről, s egy újabb intézkedése szerint ki fogja utasítani mind azt, ki keresetet nem tud kimutatni. Mintha ostromállapotban élünk. Hogy mi történt; azt tlajdönképen nem tudjuk: de azt látjuk, hogy valóságos socialista invasiónnak kelle történnie, s pillanatokra ugy látszik, mintha Pesten ismételni akarnák a párisi commune szerepjátszását, vagy valami szörnységes munkás-összeesküvésnek általánánk előestéjén. Ismétéljük, még a „legहितesebb“ forrásból sem értesültünk arról, hogy tulajdonképen mi történt? Közönnettel tartozunk a városkapitányságnak, hogy holmi csavargók, notórius izgatók s hasonló csendzavaróktól megisztítja Pestet; — de mint állapotaink különös jellegvonását kell constataálnunk, hogy ilyesmi minden rendő- bírói eljárás, sőt a nélkül történik, hogy legalább a nyilvánosság előtt lenne indokolva, hogy mily fenyegető baj sejtelve hatalmazta fel a városhatóságot ily rendkívüli eljárásokra! Nem az illeték érdekében szólunk fel, mert legtöbbször nézve a legkisebb marasztási kedvet sem érezzük; hanem általános elvek s az alkotmányos szabadság egyik sarktkétele: a személybiztonság érdekében. Hisszük, hogy a városkapitányság eljárása elegendő okkal birt; de kérnők, hogy emez okokat nyilvánosságra hozza. Jövrő nézve pedig sürgetjük a r e n d ő r i i n t é z m é n y n e k m i n é l e l ő b b i s z e r v e z é s é t m i n e k h i á n y a t a j e l e n e s e t e l é g g é k i r i v ó a n e l ő t ű n t e t i.

* E g y b a r á t a z á r d á r ó l. D u b o v s z k y József pozsonyi ferenczrendi barát, ki, mint lapunkban már régebben közöltük, a családhatatlansági dogmának az országban történt kihirdetésekora a szerzetből kilépett, most egy hosszabb levélben, melyet a „Pressb, Ztg.“ és a „Reform“-hoz intézett, kélépését közelebb indokolja: még pedig (csak röviden érintve a családhatatlanság kérdését), a z á r d á e l e t i r á n t i u n d o r r a l e s m e g v e t t e s s e l. A magyar Ferenczrendnél nem lát sem törvényt, sem szabályt, a mely pedig a kitűzött cél elérésére nélkülözhetetlen. A Regula S. Francisci nem követettetik, s oly avult, hogy nem is követhető. A 10-ik fejezetben p. o. szóról szóra ez áll. „Nescientes litteras, ne eurent discere (kik tudatlanok, ne szorgoskodjanak tanulni.)“ A bold. primás, Scitowsky János, mint a rend visitatora a szerzetet meg akarta ugyan áldani statutumokkal; de a statutomok a szerzetesek üdvétsé rend újraszervezését ugy akarják elérni, hogy a tagok borotvált fő, csupasz nyak, és meztelen lábbal stb. járjanak. A szerzetben, Dubowsky szerint, az előjárók, az öregek önkénye az uralkodó. Ezen önkény és kényurasság által el is érték szerencsén, hogy a rendben a szerzet tagjai közt, s e m r e n d, s e m v a l l á s o s s á g, s e m n e v e l é s, s e m s z e r e t e t t ö b b e n n e m t á l l á h a t ó, h a n e m m i n d z á r d a v i s z á l y o k é s b o t r á n y o k f é s z k é v é l n e l! P e d i g k i k e z e l ő j á r ó k? „Azoknak, kik előjárók akarnak lenni, a következő ismertető jelekkel kell birtok: jól táplált nagy has, kopasz fej; fősúly fektetettik arca, hogy jó ivó legyen, mert az egész

választás nem egyéb, mint ivási kísérlet, történvén az poharak csengése és dinomdánom között. Hogy a jelölt képes-e a zárdajövedelmeinek kezelésére, tudományos, művelt, erkölcsös-e? ezek csak másodrendű kérdések, — melyek tekintet alá nem jönek.“ S így nem csodálhatni, ha ily férfiak vezetése, sőt korlátlan uralma alatt, az ifjabb nemzedék, sem tudományos műveltség, sem vallásosság, sem erkölcsiség tekintetében nem képezhet értelmét és kedélyét. Ez előjárókat terheli a felelősség, „ha az ifjú, ki élte legszebb, legvirágzóbb éveit ily borzasztó állapotban kénytelen tölteti, elkeseredik, s elkeseredettségében oly tetekre engedi magát ragadtatni, a melyektől indultainak lecslapultával önmaga is visszaborzad.“ A zárdai erkölcsiséget különben igen élesen jellemzi: „azon eset, hogy egy zárdafőnök több napon és éjen keresztül a „clausura“ ellenére leányokat szállásolt a zárdába; és midőn az ifjabb rendtagok ezért a zárdafőnököt egy kormánysegédnek bepanaszolák, a felelet ez volt: „Hm, a fiatalok irigykednek!“ Daczára a zárdai belélet ez általánosan jelzett ziláltságának, mely Dubowskyt a kilépésre határozza, s a melyet röpiratban részletezve fog esetenlő, mégis lát az egész épületben egyes köveket, melyek épen nem meg vetendők. S e derék, önértetes elemek s a külvilág segélyével várja a belviszonyok orvoslását.

* K ö z e l é b b e g y f i a t a l u r P — e n egy fiatal hölgyet akart nőül venni. Az ur református volt, a hölgy katolikus, hanem azért forron szerették egymást. Ez azonban nem elégítette ki a két fél lelkesébet. A kath. pap nem akarta addig meggyóntatni az arát, míg vőlegénye reverzalist nem ad, a református pap nem volt hajlandó összeesküdni, ha az ara meggyón és át nem tér. A jegyesek már komolyan aggódni kezdettek, hogy a lakodalom elmarad. Erre a vőlegény a maga lelkesének azt mondá, hogy a katolikus hitre tér, az ara pedig a magáénak, hogy református lesz s így aztán sikerült mind két lelkesz állását megnyerni azon ígért mellett, hogy megmarad mindenik a maga vallásában.

* O r o s z v á s á r o k. Némely orosz városok híresek az ott tartatni szokott óriási vásárokról. Így például a legközelebb volt irbiti vásáron az áruforgalom valóban roppant nagy volt. A nevezett vásárra hozatott összesen 41 millió rubelnyi értékű áru; ebből 37,545,500 rubelnyi áruczik kelt el, a többi nem talált vevőt. Az eladott áruczikkek közül említett érdemel a vaj és a sajt, az első maradék nélkül 1,250,000 rubelnyi, a második pedig 2 millió 225,000 rubelnyi mennyiségben adatott el. Az orosz beföldi ipar a vásáron 36 milliónyi értékkel, az európai Kereskedelem 2 millió rubellel, az ázsiai pedig 3 millióval volt képviselve. Ezen vásár Irbit városának illetekei fejében 14,279 rubelnyi hasznót hozott.

* E s k ű v ő i j e l e n e t. Prágából írják: A mult vasárnap egy cserepes legény akarta esküvőjét tartani. A mátkapár épen misét hallgatott, midőn a templomban mozgás támadt s több vén asszony érdeklődve gyűlt össze egy fiatal leány körül. A misének vége volt s a pap már az esketéshez akart fogni, midőn az említett leány előre tolakodott s a jelenlevő tömeg előtt tiltakozott az esketés ellen barátinője nevében, kinek a vőlegény már régebben házasságot ígért. A vőlegény eleintén tagadta a dolgot, de midőn a vádló leány elmondta, hogy a vőlegénynek ama nővel gyermeke is van, s több oly dologról szolt, melynél ő közvetlen szemtanu volt, a vőlegény beismerte a dolgot, de ígérte, hogy régi kedvesét majd másképp kárpótolja. A plébános ily körülmények közt elhalasztotta az esketést, de ezalatt elterjedt a dolog híre s a mátkapár alig jutott volna ki sértetlenül a templomból, ha egy mellékajton hirtelen ki nem eresztik. A többi násznép a főajtón ment ki. Az utcazagon ezalatt már nagy néptömeg gyűlt össze s különösen egy vénasszony-csoport hatalmasan szidta a vőlegényt s a menyasszonyt is, sőt a násznépből való egy férfit s egy nőt tartván a mátkapárnak, már tetteleg is bántalmazni kezdték, ugy hogy a rendőrségnek kelle magát közbevetni s a két egyént biztonságba helyezni.

Temesvártt, június 17-én következő számok huzattak ki:

3 36 41 40 14.

Műkedvelői előadás.

Az aradi általános „munkásegylet“ tőklytéri helyiségében

ma vasárnap június 18-án,

a „Munkásegyleti“ pénztár javára műkedvelő előadás tartatik, és ez alkalommal adatik:

Erdélyország hű csaplórosa,
vagy
egy idegen alak,

1 felvonásos, énekes vígjáték. — Ezt megelőzi:

SÜKETNEK KELL LENNI.

Bohózat 1 felvonásban. Fordította: Császár Miklós.

A két darab közt K u l o s o v i t s József ur éneklő: „Kidőlt a fa mandulástól,“ és Szabó Lajos a „S z ó z a t“-ot szavalja el.

Az önművelődésre törekvő egyletet ajánljuk Aradváros t. cz. polgárai, polgárnői s az összes t. közönség pártfogásába, és a tömeges látogatásába.

Belépti díj: Egyleti tagoknak 20 kr. Ülőhely 30 kr. Nemtagoknak 30 kr. Ülőhely 40 krajczár.

Jegyek válthatók egyleti tagok által csak délután 4 óráig, nemtagoknak a pénztárnál, **Kezdeté 8 órakor.**

Meghaltak Aradon.

(Június 8-tól — június 17-ig.)

B e l v á r o s: Csókán Péter, 14 éves, csizmadia inas, vízbe fult. — Dranczi Dániel Lukács 61 éves, volt megyei tisztviselő, nyelvrák. —

Josity József, 2 hónapos, szakácsné fia, sorvasztó láz. — Lichtenthal Vilma, 14 napos, nyug. kapitány leánya, gyöngülés. — Jávszniczki Mária, 1 napos, napsz. leánya, gyöngülés. — Schärfneder Mária, 58 éves, mézeskalácsosnő, tüdővész. — Udvari Verona, 9 hetes, asztalos leánya rángás.

P e r n á y v a: Dezső György, 3 hó, napszám. fia, görcsök. — Bogya Nikolae, 10 éves, napszám. fia, görcsök. — Sztuszits Alex, 9 hónapos, napszám. fia, sorvasztó láz. — Uhrin Judit, 24 éves, kocsinő, hagymáz. — Hunyadi János, 63 éves, ács, agyrázódás. — Osztián György, 70 éves, földész, sorvadás.

S a r k a d: Grosz Ede, 2 éves, napszám. fia, agylob. — Veszeli Borbála, 75 éves, bognárné, tüdőszélhűdés.

M a r o s p a r t: Varga Mihály, 3 hónapos, napszám. fia, görcsök.

Az aradmegyei takarékpénztár a takarékpénztári betételeket 6%-kal kamatoztatja, leszámolt naponta pénzes és telepitett váltókat, előlegez értékpapirokra és nyers terményekre, mindennemű állam- és értékpapírok megvételét és eladását a pesti és bécsi börzén a legillendőbb feltételek mellett eszközli.

Közgazdaszat.

Ipar-statistica.

Az ajonnan szervezett országos m. k. statistikai hivatal, azon meggyőződésből indulván ki, hogy hazánk anyagi jólléte egyik főtenyezőjének, az iparnak felvirágzása csak akkor lesz célszerű módon előmozdítható, ha részletesen megismerjük tényleges állapotát, terjedelmét, minőségét, irányait és szükségait: egyik legfontosabb feladatának tekinti hazánk hű és kimerítő iparstatistikája összeállítását. Az eziránt megindítandó felvételeknek — ugymond a törvényhatóságokhoz intézett körlevélben az orsz. statist. hivatal főnöke, Keleti Károly — célja korán sem pénzügyi, hanem tisztán közigazgatási, gazdasági és törvényhozási; vagyis nem arról van szó, hogy mit keres, mennyi összes és tiszta jövedelemmel bir egyik-másik hazánkfia, a mi netán az adónak lehetne alapja — hanem csak az a kérdés: mit és mely irányban munkálkodik a hazai iparosok özszége, mit állít elé egyetemes szorgalma által, mikép lehetne szorgalmát fokozni, munkássága eredményeit gyarapítani; hogy műiparunk fejlődése a mult-hoz képest mennyire haladt előre, mily állást foglal el hazánk a műipar tekintetében, s hova fog emelkedni, ha a munkásságot zsiabbasztó körülmények megszűnnek, az előre törekvés akadályai utjából elháríttatnak. A legközelebbi népszámlálás alkalmával iparosaink összes számáról s az iparágak főcsoportjairól szereztünk ugyan némi ismereteket, de az ipar működése, kiterjedése és minősége külön felvételek vezetésével megbízott törvényhatóságok hazafias indulattal s lelkiismeretes pontossággal főgnak ebbeli tisztükben eljárni, adandó felvilágosításai által oda törekedni, hogy minden téves felteges elháríttatván, az egyes polgárok hiven és szabatosan feleljenek a felvételi ívek rovatainak leltő kérdéseire.

Üzleti tudósítás.

A r a d, június 17.

(K o h n G y u l á t ó l.) Utolsó jelentésem óta a buzaüzlet irányzata szilárdabbá vált és az árak mintegy 20—25 krral emelkedtek, holott kukoricza bár árát megtartva, lanya lett, r o z s kevésé élénk, árpa báyadt, z a b forgalom nélkül.

Nagyobb vételekre nézve következő árakat jegyezzünk:

B u z a: 80—82 fns 4.95, 5.20 kr. 83—84 5.40, 5.60 kr. vámmázásnkint.

R o z s: 78 fns 80 fontra kiegészítve 3.20, 3.30 kr.

K u k o r i c z a jó minőségben 3.50, 3.55 kr, vámmázásnkint.

Á r p a 69—70 fontos 2 ft. 25 2 ft 30 kr. mérőnként.

Z a b 2 ft., — 2 ft. 5 kr. 50 bécsi fontonként.

S z e s z szilárd, s élénk kereslet mellett, ára nagyban 53 fél — 54 kr., kicsinyben 54 fél — 55 kr. fokoként hordóstól.

A r a d, jun. 16.

(K. K.) A mai hetivására behajtatott: Ökór: 153 db, legtöbbnyire mézárások által vétettek meg 100—180 fnt drbnkint.

Téhen: 125 drb 60—140 fnt drbkint kelt el. Borjú: 76 drb, melyek 10—28 fnt drbnkint keltek el.

Bárány: 151 drb legnagyobb része 2—5 fnt drbkint keltek el.

Ló: 120 drb, melyek 50—160 fnt drbnkint vétettek meg.

Sertés: 210 drb. melyek legtöbbnyire hentesek által vétettek meg 24—27 fnt mázsánkint.

Távirati tudósítás.

a bécsi börzéről 1871. június 17-én.

5% Metalliques . . . 59 15	Hitelintézet . . . 290.60
Nemzeti kölcsön. 69 —	Váltó L. andonra 123.75
1860.évi kölcsön 100.30	Ezüst. 121.75
Bankrészevény. 779	Arany. 5.88

20 frank-darabok 9.83⁵/₁₀

A szerkesztésért felelős: Bettelheim V.

Gabonák.			vámházán-kint			vámházán-kint			Beszedés o. ért. ft.	Adva		Tartva				
Ö. v.	Han- gulat	fat	frt.	kr.	fat	frt.	kr.	fat		frt.	kr.	fat	frt.	kr.		
buza búsági.	uj	83	5 60	— 5 70	84	5 75	— 5 85	500	Árpád-gőzmalom.	260	—	265	—			
"	"	85	5 95	— 6 05	86	6 10	— 6 15	500	Aradi gőzmalom.	206	—	205	—			
"	"	87	6 20	— 6 30	88	—	—	500	Blumféle	548	—	550	—			
"	szilárdabb	83	5 65	— 5 75	84	5 80	— 5 90	500	Concordia	35	—	360	—			
"	"	85	6	— 6 10	86	6 15	— 6 20	500	Király	130	—	132	—			
"	"	87	6 25	— 6 35	88	—	—	500	Luiza	178	—	180	—			
"	"	83	5 60	— 5 70	84	5 75	— 5 85	500	Molnár és sütőm.	290	—	300	—			
"	"	85	5 95	— 6 05	86	6 10	— 6 15	500	Unio-malom	200	—	205	—			
Roza.	"	80	fnt	után	szilárd	3 35	— 3 40	160	Victoria gőzmalom	840	—	850	—			
Arpa.	"	malátán 72	"	"	"	2 35	— 2 75	200	Hengermalom	590	—	595	—			
"	"	abakul 72	"	"	"	2 25	— 2 35	500	I. budapesti gőzma	69	—	70	—			
Zab	"	"	50	"	"	2 15	— 2 20	500	Budai gyártel.	585	—	595	—			
Kukorica búsági	mérője	"	"	"	"	—	—	500	Pannouia	500	—	500	—			
"	másnémet	"	"	"	"	—	—	100	Egyéb részvények.	500	—	500	—			
Bab	"	50	"	"	szilárd	—	—	1000	I. magyar serfőződs	585	—	587	—			
Köles.	"	80	mérője	"	"	—	—	1000	Király serfőződs	81 50	—	82 50	—			
Repezekete	75	után	"	"	"	—	—	1000	Hajózálog társ.	100	—	102	—			
"	bánati 75	"	"	"	"	—	—	1000	Első m. gőzhajózá. t.	74	—	75	—			
										200	Keresk.-épület	445	—	455	—	
										200	Budapesti lánchíd.	40	—	42	—	
										200	Országos gőzhajó társaság.	40	—	42	—	
										200	Magyar Lloyd	—	—	—	—	
										200	I. magyar gépgyár	9 50	—	10	—	
										200	Mátrai kuz.	—	—	—	—	
										200	Butor kézműves	6000	—	—	—	
										200	Rimamarányi bánya	118	—	120	—	
										200	Salgó-tarján	—	—	—	—	
										200	Post-fiumei hajóép. gy.	—	—	—	—	
										200	I. szeszfinnyító	—	—	—	—	
										200	Ujpesti	104 50	—	105 50	—	
										200	Alagut	—	—	—	—	
										200	Záloglevelek.	5 1/2 % m. földh. zál.	89 25	—	89 75	—
										200	5 1/2 % m. földh. zál.	89 25	—	89 75	—	
										200	6 1/2 % m. földh. zál.	89 25	—	89 75	—	
										200	5 1/2 % m. földh. zál.	89 25	—	89 75	—	
										200	5 1/2 % m. földh. zál.	89 25	—	89 75	—	
										200	5 1/2 % m. földh. zál.	89 25	—	89 75	—	
										200	5 1/2 % m. földh. zál.	89 25	—	89 75	—	
										200	5 1/2 % m. földh. zál.	89 25	—	89 75	—	
										200	5 1/2 % m. földh. zál.	89 25	—	89 75	—	
										200	5 1/2 % m. földh. zál.	89 25	—	89 75	—	
										200	5 1/2 % m. földh. zál.	89 25	—	89 75	—	
										200	5 1/2 % m. földh. zál.	89 25	—	89 75	—	
										200	5 1/2 % m. földh. zál.	89 25	—	89 75	—	
										200	5 1/2 % m. földh. zál.	89 25	—	89 75	—	
										200	5 1/2 % m. földh. zál.	89 25	—	89 75	—	
										200	5 1/2 % m. földh. zál.	89 25	—	89 75	—	
										200	5 1/2 % m. földh. zál.	89 25	—	89 75	—	
										200	5 1/2 % m. földh. zál.	89 25	—	89 75	—	
										200	5 1/2 % m. földh. zál.	89 25	—	89 75	—	
										200	5 1/2 % m. földh. zál.	89 25	—	89 75	—	
										200	5 1/2 % m. földh. zál.	89 25	—	89 75	—	
										200	5 1/2 % m. földh. zál.	89 25	—	89 75	—	
										200	5 1/2 % m. földh. zál.	89 25	—	89 75	—	
										200	5 1/2 % m. földh. zál.	89 25	—	89 75	—	
										200	5 1/2 % m. földh. zál.	89 25	—	89 75	—	
										200	5 1/2 % m. földh. zál.	89 25	—	89 75	—	
										200	5 1/2 % m. földh. zál.	89 25	—	89 75	—	
										200	5 1/2 % m. földh. zál.	89 25	—	89 75	—	
										200	5 1/2 % m. földh. zál.	89 25	—	89 75	—	
										200	5 1/2 % m. földh. zál.	89 25	—	89 75	—	
										200	5 1/2 % m. földh. zál.	89 25	—	89 75	—	
										200	5 1/2 % m. földh. zál.	89 25	—	89 75	—	
										200	5 1/2 % m. földh. zál.	89 25	—	89 75	—	
										200	5 1/2 % m. földh. zál.	89 25	—	89 75	—	
										200	5 1/2 % m. földh. zál.	89 25	—	89 75	—	
										200	5 1/2 % m. földh. zál.	89 25	—	89 75	—	
										200	5 1/2 % m. földh. zál.	89 25	—	89 75	—	
										200	5 1/2 % m. földh. zál.	89 25	—	89 75	—	
										200	5 1/2 % m. földh. zál.	89 25	—	89 75	—	
										200	5 1/2 % m. földh. zál.	89 25	—	89 75	—	
										200	5 1/2 % m. földh. zál.	89 25	—	89 75	—	
										200	5 1/2 % m. földh. zál.	89 25	—	89 75	—	
										200	5 1/2 % m. földh. zál.	89 25	—	89 75	—	
										200	5 1/2 % m. földh. zál.	89 25	—	89 75	—	
										200	5 1/2 % m. földh. zál.	89 25	—	89 75	—	
										200	5 1/2 % m. földh. zál.	89 25	—	89 75	—	
										200	5 1/2 % m. földh. zál.	89 25	—	89 75	—	
										200	5 1/2 % m. földh. zál.	89 25	—	89 75	—	
										200	5 1/2 % m. földh. zál.	89 25	—	89 75	—	
										200	5 1/2 % m. földh. zál.	89 25	—	89 75	—	
										200	5 1/2 % m. földh. zál.	89 25	—	89 75	—	
										200	5 1/2 % m. földh. zál.	89 25	—	89 75	—	
										200	5 1/2 % m. földh. zál.	89 25	—	89 75	—	
										200	5 1/2 % m. földh. zál.	89 25	—	89 75	—	
										200	5 1/2 % m. földh. zál.	89 25	—	89 75	—	
										200	5 1/2 % m. földh. zál.	89 25	—	89 75	—	
										200	5 1/2 % m. földh. zál.	89 25	—	89 75	—	
										200	5 1/2 % m. földh. zál.	89 25	—	89 75	—	
										200	5 1/2 % m. földh. zál.	89 25	—	89 75	—	
										200	5 1/2 % m. földh. zál.	89 25	—	89 75		